

ת"פ 12696/08/19 - מדינת ישראל ע"י נגד פטריק קניסופה ע"י

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 12696-08-19 מדינת ישראל נ' קניסופה

לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר
המאשימה:
נגד

הנאשם:
פטריק קניסופה ע"י ב"כ עו"ד זאב אלוני

החלטה

בקשה להפסקה שיפוטית של ריצוי עבודות שרות, לפי סעיף 51(א)(2) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

רקע

1. הנאשם הורשע, במסגרת הסדר טיעון, בעבירת חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק העונשין. בהתאם לעובדות בהן הודה, תקף הנאשם את המתלון במכות אגרופ בפניו וגרם לו לשברים בשתי שיניו, בסינוס, ברצפת העין וכן נגרמה המטומה.
2. הממונה על עבודות השרות (להלן: "הממונה") ערך חוות דעת אשר מצאה את הנאשם כשיר לביצוע עבודות שרות. בחוות הדעת מיום 7.1.2021, צוין כי אין מניעה להתאמת הנאשם לעבודות שרות מבחינת גורמי ביטחון ומשטרה. ביום 11.1.2021 החלטתי לאמץ את הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים, אשר כלל הסכמה לגבי כל רכיבי הענישה. לפיכך, הוטלו על הנאשם העונשים הבאים:
 - א. תשעה חודשי מאסר בעבודות שרות.
 - ב. מאסר מותנה.
 - ג. קנס בסך 500 ₪.
 - ד. פיצוי למתלון בסך 4,500 ₪.
3. ביום 3.1.2021 הגיש הממונה "בקשה לשינוי גז"ד מטעמי חו"ד מודיעין", המסתמכת על חוות דעת עדכנית של גורמי מודיעין, ובעקבות הגשת הבקשה הוריתי על הפסקה זמנית בריצוי עבודות השרות. בהתאם למפורט על ידי הממונה, הנאשם החל לרצות את עבודות השרות ביום 1.3.2021, ונותרו לו לריצוי 60 ימי עבודה "נטו" המהווים 82 ימים "ברוטו". הממונה הוסיף כי הנאשם עמד בתכנית של שרות המבחן, אליה התייחס בחוות דעתו הראשונה, סוגיה אליה לא נדרשתי בגזר הדין. לבקשת בית המשפט, הבהיר הממונה כי ככל שהנאשם ישוב לריצוי עבודות השרות וימשיך לתפקד כנדרש, יהיה זכאי לקיצור של 30 ימים נטו לפי סעיף 51(ג)(2) לחוק העונשין.
4. במסגרת הדין בבקשה, התקיים דיון במעמד צד אחד בו הוצגו בפני ראיות שונות על ידי גורמי מודיעין אשר אף התייחסו לשאלות שונות שנשאלו על ידי בית המשפט (המסמכים והפרוטוקול נשמרו כחסויים).

תמצית טיעוני הצדדים

5. ב"כ המאשימה טענה כי לאור המפורט בדברי אנשי המודיעין והראיות שהוצגו, יש להורות על הפסקת ריצוי עבודות השרות וכן כי על הנאשם לסיים לרצות את עונש המאסר מאחורי סורג ובריח. לטענתה, אורח חייו של הנאשם הוא שהוביל לצורך בהפסקת עבודות השרות והנאשם הוא שלמעשה הביא להפסקת עבודות

השרות בשל מעשיו. לטיעוניה צירפה פסיקה.

ב"כ הנאשם טען כי בהתאם לידוע לו אין מדובר במסוכנות מצד הנאשם אלא בחשש של המשטרה מפני פגיעה בו על ידי גורמים העצורים כעת. לפיכך, עתר לאפשר לנאשם לסיים את ריצוי עבודות השרות. עוד הוסיף, כי ככל שבית המשפט יורה על הפסקת עבודות השרות הרי שניתן להסתפק בענישה חליפית כגון קנס מוגדל או מאסר מותנה נוסף.

דין והכרעה

6. בהתאם לסעיף 51(א1)(2) לחוק העונשין, רשאי השופט שגזר את הדין לגזור על הנאשם עונש אחר בנסיבות מסוימות:

"הממונה הביא לפניו חוות דעת המבוססת על חוות דעת של גורם מוסמך המנוי בסעיף 51ב(1)(1), שלא היתה לפני בית המשפט בעת קבלת החלטתו לפי סעיף 51ב(א), או שלא היתה בידיעת הממונה בעת הדין לפי סעיף 51ב(א), ועל פי חוות הדעת האמורות הנידון אינו מתאים לנשיאת המאסר בעבודת שירות, נוכח קיומו של יסוד סביר לחשש לפגיעה בגופו או בחייו של אדם, לרבות בנאשם עצמו, אם יישא הנאשם את עונש המאסר בעבודת שירות או ימשיך לשאת את עונשו בעבודת שירות..."

כך, על אף שמדובר בגזר דין חלוט, בנסיבות אלה יכול בית המשפט לשוב ולגזור את דינו של הנאשם. הרף הראיתי שקבע המחוקק לבחינה זו, הוא **"קיומו של יסוד סביר לחשש לפגיעה בגופו או בחייו של אדם, לרבות בנאשם עצמו"**. מדובר ברף ראיות המוכר מחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו - 1996, אשר גם בו נעשה שימוש במונח **"יסוד סביר לחשש"** (סעיפים 13 ו-21), הגדרה השונה מ"וודאות קרובה" או "ראיות מעבר לספק סביר" או **מקביעה** כי אכן מתקיים החשש. במהלך דיוני ועדת חוקה, חוק ומשפט, אשר דנה בסוגיה זו במסגרת הצעת חוק לתיקון 101 לחוק העונשין, הוחלט להעדיף רף ראיתי זה של **"יסוד סביר"** על פני רף משמעותי יותר של **"חשש ממשי לפגיעה בגופו או בחייו של אדם"** (ראו בהרחבה פירוט בת"פ (רמלה) **מדינת ישראל נ' חאלד שעבאן**, פסקה 21 (26.3.2011)).

7. לאחר שבחנתי את החומר שהוצג בפני ונתתי דעתי לטיעוני גורמי המודיעין ולתשובותיהם המפורטות, אני מוצא כי במקרה זה מתקיים למעלה מיסוד סביר, מוצק ומבוסס, לחשש לפגיעה בגופו או בחייו של אדם, לרבות בנאשם עצמו. עצמת הסיכון העולה מהמפורט בראיות, אינה מאפשרת להעמיד בסכנה את הציבור הנמצא במקום ריצוי עבודות שרות על ידי הנאשם. לפיכך, אני מורה על הפסקת ריצוי עבודות השרות.

8. לאחר החלטה על הפסקת עבודות שרות, בית המשפט רשאי להטיל "עונש אחר" אך אינו מחויב בכך. מדובר בנושא הנתון לשקול דעת בית המשפט, במסגרתו יש לשוב ולבחון את העונש הראוי בנסיבות המקרה:

"סעיף 51(א1)(2) לחוק אינו מחייב את בית המשפט להורות בהכרח על המשך ריצוי העונש מאחורי סורג ובריח. הסעיף מסמך את בית המשפט לגזור על הנאשם כל עונש אחר, ללא כל הגבלה לגבי סוג העונש. לשם כך, עלינו לחזור "במכונת הזמן" לאחור, ולבחון מהו העונש הראוי שהיינו מטילים מלכתחילה על המערער אילו ידענו כי אינו מתאים לביצוע עבודות שירות"
(ע"פ 6040/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (2.10.2019)).

9. בחינת נסיבות המקרה הנדון מעלה כי מדובר בעבירת אלימות מתמשכת אשר גרמה לחבלות חמורות בפניו של המתלונן. אין ספק כי אופי העבירה מחייב ענישה משמעותית. לצד זאת, יש להדגיש את הנמקות הצדדים להסדר אליו הגיעו, אשר כללו קושי ראיתי לגבי זיהוי הנאשם, קבלת אחריות על ידו וכן את העובדה שמדובר בהרשעתו היחידה בגין עבירות אלימות. שקלתי בכובד ראש נימוקים אלה, ואני מוצא כי

בעת בחינת סוגית הטלת עונש אחר יש להתייחס לשיקולים נוספים מצטברים ובעלי משקל, המתייחסים לריצוי העונש עד כה: התמדת הנאשם בביצוע חלקו הארי של המאסר בעבודות שרות (ביצע 134 ימים מתוכם עליו להשלים יומיים של שעות חסרות); העובדה שככל שלא היה נכפה על הנאשם לחדול מביצוע עבודות השרות, משך הביצוע היה מתקצר - בהתאם לסעיף 151(ג)(2) לחוק העונשין - כך שהיה עליו להשלים 30 ימים בלבד (בהתאם להודעת הממונה מיום 13.1.2022).

בהתייחס לטיעון ב"כ המאשימה בדבר התנהלות הנאשם אשר במעשיו הביא לצורך בהפסקת ריצוי עבודות השרות, אציין כי לא מצאתי תשתית מספקת המבססת טיעון זה. לא ניתן לקבוע כי פעולות כלשהן שביצע הנאשם לאחר שנגזר דינו, הן אלה שהביאו לצורך בהפסקת עבודות השרות. אוסיף עוד לגבי טיעון ב"כ המאשימה, כי בהתאם לפסיקה שהציגה בפני, בנסיבותיו המיוחדות של אותו מקרה, בדיון שהתקיים בבית המשפט המחוזי קיבלו הצדדים את המלצת בית המשפט להסתפק במאסר שמשכו תקופת ריצוי עבודות השרות עד להפסקתן, כך שלמעשה לא הוטל כל עונש נוסף על אותו הנאשם.

מכלול השיקולים שפורטו מטה את הכף לדחיית עתירת המאשימה לריצוי יתרת העונש במאסר. יחד עם זאת, אני מוצא לאזן החלטה זו ברכיב אשר נמצא חסר בעיני בעת הצגת הסדר הטיעון והוא רכיב הפיצוי.

לפיכך, על הנאשם לשלם פיצוי נוסף למתלונן בסך של 7,000 ₪, בחמישה תשלומים שווים החל מיום 1.3.22 ומידי חודש בחודשו. זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ"ג שבט תשפ"ב, 25 ינואר 2022, במעמד
הצדדים.